

Štev. 8.

V Ljubljani, avgust 1924.

Letnik XXV.

Ilija Gregorič.

(1573)

*Pest železna krutega trinoga,
ki mu v žilah kri germanska polje,
tre Hrvata kmeta in Slovenca,
zemljo krade mu, živino kolje.*

*Dvigne v ljudstvu se uporna sila,
v bran Matija Gubec se postavi,
zbere se ob njem pogumna četa,
z njo za pravdo plane v ples krvavi.*

*A izdajstvo jim za hrbet skoči,
meč uniči kmetom svetle nade,
in razbeljena železna krona
Gubcu na ponosno čelo pade . . .*

*Gregorič Ilija, voj junaški,
z Gušetičem drugom ne omahne,
vojevati hoče se za narod,
dokler mu svoboda v dom ne dahne.*

*Pri Jasenovcu se baš krepčata,
da bi zopet v borbo se spustila,
a proda ju Drmačič izdajnik,
ki ga zlata cena je zmamila.*

*V Zagreb ju odvedejo vojaki,
da bi ju sodila kruta sila,
toda v Beč ukaže pripeljati
carjeva beseda ju nemila.*

*Ude kmetoma so tu lomili,
v škripcih jima pokale kosti so . . .
Njima vzeli zlato so svobodo,
toda vzeli je potomcem niso!*

*In oba so mučenika zopet
zaklenili v zagrebške temnice;
tukaj Gušetič dobi zavetje
v blagih rokah smrti rešenice.*

*Gregorič pa brez bojazni čaka,
da mu sodbo izrekó krvavo,
in na trgu svetega mu Marka
meč krvnikov odtlesi glavo!*

*Preden v smrt junak Ilija pade,
jasna mu beseda oglasi se:
„Skozi mraz in temo mučeništva
bednikom svobode dan žari se!“*

E. Gangl.